

РЕШЕНИЕ

№ 14038

гр. София, 17.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ.
ДРАНЧОВСКА**

при участието на секретаря **ДИАНА АЛ. ИВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ВАСИЛЕНА ЛЮДМ. ДРАНЧОВСКА**
Гражданско дело № 20211110155624 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 288, ал. 12, вр. с ал. 1, т. 2, б. „а“, вр. с чл. 288а, ал. 3 КЗ (отм.).

Ищецът ***** твърди, че е възстановил на ***** (НББАЗ) сумата, изплатена от последното като обезщетение за щетите, причинени от реализирано на 10.08.2015 г. в Италия по вина на ответника ПТП, както и че към датата на настъпването му за управлявания от ответника автомобил не е била налице сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Поддържа, че и след покана ответникът не е възстановил платеното на пострадалия обезщетение, поради което го претендира в пълен размер от 2691,85 лв., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Ответникът В. В. Г. оспорва иска и изложения в исковата молба механизъм на събитието, като поддържа, че същото не е настъпило поради неговото виновно и противоправно поведение, а единствено поради вината на водача на италианския автомобил, който е предприел маневра за навлизане от лява в дясна пътна лента. Прави възражение за погасяване на вземането по давност.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа

и правна страна следното:

За основателността на иска с правно основание чл. 288, ал. 12, вр. с ал. 1, т. 2, б. „а“, вр. с чл. 288а, ал. 3 КЗ (отм.) в тежест на ищеца е да докаже, че в причинна връзка с виновното и противоправно поведение на ответника и при управление на МПС са причинени вреди от ПТП, настъпило на територията на държава-членка на ЕС, че на увреденото от деликта лице е изплатено обезщетение в размер на действителните вреди от страна на НББАЗ като компенсаторен орган на Република България, както и че ищецът е възстановил на НББАЗ изплатеното обезщетение в претендирания размер. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже, че към датата на ПТП за управлявания от него автомобил е бил налице сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, респ. че е погасил задължението си. По възражението за изтекла погасителна давност в тежест на ищеца е да докаже настъпването на обстоятелства по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД, довели до спиране или прекъсване на давността.

С оглед твърденията на страните по делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че с два банкови превода на 23.12.2016 г. и на 05.06.2017 г. ищецът е възстановил на НББАЗ обезщетение за имуществени вреди от ПТП в размер на 1376,32 евро, с левова равностойност от 2691,85 лв., по щета № 120699/13.12.2016 г., образувана за ПТП, настъпило с участие на ответника и управляван от него автомобил без сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Спорно между страните остава обстоятелството дали застрахователното събитие е настъпило вследствие на виновното и противоправно поведение на ответника.

По делото са представени двустранен констативен протокол за ПТП и декларация от трето лице *****, съставени на италиански език и приложени със заверен превод на български език, които съдържат противоречива информация относно механизма на процесното ПТП. От документите е видно, че застрахователното събитие е настъпило на 10.08.2015 г. в *****, на паркинга на търговски център „****“, с участието на МПС „Фиат 500“ с италианска регистрация и МПС „Сеат Ибиза“ с рег. № ***** В т. 12 на двустранния констативен протокол не е отбелязано при какви обстоятелства е настъпило произшествието, като са отразени щетите по двата автомобила (дясна задна част на италианския автомобил и предна лява част на българското МПС), а в графа „Забележки“ е посочено, че МПС „Б“ е отнело предимството на МПС „А“, като го е ударило отзад. Същевременно, от скицата към протокола е видно, че едното МПС се е движило в дясна пътна лента направо, а другото МПС е предприело пред него маневра за навлизане от лява в дясна пътна лента, без да е отбелязано коя картинка на кое МПС отговаря. В противоречие с описаната скица, в декларацията си ***** посочва, че автомобилът с българска регистрация при влизането си в паркинга на търговския център е извършил маневра за включването си в движението по дясната лента, като е навлязъл от дясната страна на автомобил „Фиат 500“ и го е ударил вдясно от задната до предната част – при описания от третото лице механизъм не става ясно къде се е намирал автомобил „Сеат Ибиза“, когато е

предприел маневра за навлизане в дясната лента, респ. ако се възприеме нарисуваното на протокола разположение на автомобилите не става ясно как, ако българският автомобил се е включвал от лявата в дясната лента, а италианското МПС се е движило в дясната пътна лента, е реализиран удар в дясната част на МПС „Фиат 500“ (при подобно съприкосновение между автомобилите ударът би следвало да настъпи в лявата част на италианското МПС).

По делото е прието заключение на САТЕ, изготвено от в.л. М. Х., според което ПТП е настъпило поради противоправното поведение на ответника, който като водач на МПС „Сеат Ибиза“ при излизане от паркинга на търговския център е извършил неподсигурена маневра за престрояване и е отнел предимството на МПС „Фиат 500“, като го е ударил в задна дясна част, а от удара италианският автомобил се е изместил надясно и се е ударил в предна дясна част в тротоара. Съдът не кредитира заключението, доколкото същото се основава единствено на гореописаните противоречиви писмени доказателства, като същевременно интерпретира съдържанието им в противоположен смисъл – в декларацията на ***** е посочено, че автомобилът на ответника е влизал в паркинга, а според вещото лице той е излизал от него, като в открито съдебно заседание експертът не аргументира в достатъчна степен извода си (същият заявява, че според него МПС е излизало от паркинга, тъй като било посочено, че предприема маневра да се включи в движението, като МПС „Фиат 500“ се е движило в дясна пътна лента, но изложеното противоречи на нарисуваната на двустранния констативен протокол схема на ПТП).

Същевременно, изводите на САТЕ на в.л. Х. противоречат на събраните по делото гласни доказателства, които в най-голяма степен ясно и еднозначно очертават механизма на настъпилото застрахователно събитие. Свидетелят Димитър Огнянов Димитров разказва, че е седял на пасажерското място до шофьора в автомобила на ответника, като са се движили в посока подземния паркинг на търговския център по дясната пътна лента. Свидетелят допълва, че времето е било дъждовно и пътят е бил много натоварен с автомобили (имало е задръстване), поради което са се движили много бавно, като в един момент автомобил „Фиат 500“, намиращ се отляво на тях в съседната лента, рязко е завил надясно и ги е ударил в лявата част на МПС. Вследствие на удара л.а. „Сеат Ибиза“ се е отклонил вдясно и се е ударил във висок бордюр, от което двете колела на автомобила са застанали напречно и МПС не е могло да се движи повече. Свидетелят е категоричен, че българският автомобил се е движил само в дясната пътна лента направо и не се е отклонявал, като съдът кредитира изцяло събраните гласни доказателства, доколкото същите са безпротиворечиви, ясни и излагат непосредствено възприетата фактическа обстановка от свидетеля-очевидец на събитията, като същевременно описаното от него съответства на нарисуваната схема на двустранния констативен протокол, подписан и от двамата участници в произшествието. Изложеният механизъм на ПТП се потвърждава и от заключението на повторната САТЕ, изготвено от в.л. Й. Й., който още преди изслушване на свидетеля е направил собствено тълкуване на приложените писмени доказателства и е направил извод, че л.а. „Сеат Ибиза“ се е движил направо в дясната пътна лента, а л.а. „Фиат 500“ се е движил в лявата пътна лента и е предприел маневра за завой надясно, поради което именно той се явява виновен от

техническа гледна точка за настъпване на застрахователното събитие.

С оглед на изложеното, при съвкупна преценка на събрания доказателствен материал съдът намира за доказано, че процесното ПТП е настъпило поради противоправното и виновно поведение на водача на МПС „Фиат 500“, който е предприел маневра за навлизане в съседна пътна лента, без да пропусне пътните превозни средства, които се движат по тази лента и по този начин е отнел предимството на движещия се попътно в дясната лента автомобил „Сеат Ибиза“, управляван от ответника (нарушение на правилата за движение по пътищата както по българското право (чл. 25, ал. 2 ЗДвП), така и по приложимото италианско право, видно от събраните писмени доказателства, според които виновен за настъпване на ПТП е ответникът именно поради отнемане на предимството на другия автомобил). Установява се, че поведението на ответника е било изцяло правомерно, тъй като той се е движил в рамките на пътната лента направо и не е предприемал каквито и да било маневри, поради което не е възможно да е станал причина за настъпване на застрахователното събитие както от техническа, така и от правна гледна точка. В допълнение, във връзка с възраженията на ищеца следва да се отбележи, че дори и да се приеме, че в рамките на процедурата по уреждане на претенции извънсъдебно проверката на компенсаторния орган се ограничава единствено до наличието на отправена претенция по установения ред и в предвидения срок, без да се прави преценка по същество (с което настоящият съдебен състав не е съгласен), то за основателността на предявена регресна претенция срещу физическо лице-делинквент несъмнено е необходимо да се докаже пълно и главно противоправното поведение на това лице, в причинна връзка с което да е настъпило конкретното събитие, тъй като именно противоправните му действия се явяват основание за ангажиране на деликтната му отговорност.

Ето защо, предвид липсата на доказано противоправно поведение на ответника като елемент от фактическия състав на претендираното регресно право, настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск е неоснователен и следва да се отхвърли изцяло. Предвид неоснователността на исковата претенция съдът не следва да разглежда по същество заявеното при условията на евентуалност възражение за изтекла погасителна давност.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените от него разноски в производството в размер на 1000 лв., платени депозит за вещо лице и възнаграждение за един адвокат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от *****, с адрес: *****, срещу В. В. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, осъдителен иск с правно основание чл. 288, ал. 12, вр. с ал. 1, т. 2, б. „а“, вр. с чл. 288а, ал. 3 КЗ (отм.) за сумата от **2691,85 лв.**, представляваща регресно вземане за изплатено от НББАЗ на Националното бюро на автомобилистите на Италия обезщетение за имуществени вреди на лек автомобил марка „Фиат 500“, с рег. № *****, настъпили от ПТП, причинено на 10.08.2015 г. в *****, виновно и противоправно от ответника, управлявал МПС без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, възстановено на НББАЗ по щета № 120699/13.12.2016 г.

ОСЪЖДА *****, с адрес: *****, да заплати на В. В. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **1000 лв.**, разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____